

AT WORK

ESIMERKKEJÄ BOSKALIKSEN PÄIVITTÄISISTÄ KOKEMUKSISTA

HARJOITTELIJAT ÄÄNESSÄ

Harjoittelijamme tutustuvat heti ensimmäisten viikkojen aikana NINAan. Mitä mieltä he ovat tästä turvallisuusohjelmasta? Millaisia käytännön kokemuksia heillä on? Entä mikä on heidän näkemyksensä omasta roolistaan?

| Nol van Loon

Nol van Loon (25), dredging operations

”EI PELKKÄ MUODOLLISUUS”

”NINAssa huomioni herätti se, että tärkeää on oma vastuu ja asioista keskusteleminen. Olen huomannut sen myös käytännössä. Kun työskentelin JNPT-hankeessa Mumbaissa, NINA oli kaikissa kokouksissa asialistalla ensimmäisenä. Ensin ihmettelin, miksi aloitamme keskustelemalla turvallisuudesta, kun käsiteltäviä asioita on niin paljon. Pian kuitenkin ymmärsin, että turvallisuusasiat eivät ole pelkkä muodollisuus, vaan kokouksissa keskustellaan oikeista kokemuksista. Tämä on herättänyt minua ajattelemaan riskejä tarkemmin. Uskallan myös ottaa enemmän vastuuta. Vierailin esimerkiksi usein telakalla, missä työntekijät hitsasivat varvastossuissa ilman suojalaseja. Täytyykö minun, vierailijan, huomauttaa asiasta? Kun otin asian puheeksi esimieheni kanssa, hän sanoi, että voin huomauttaa asiasta miehille, jotka ovat meidän palveluksessamme. Niin aloin huomauttaa tällaisista asioista ja hämmästyttävää kyllä nämä miehet alkoivat huomauttaa samoista asioista muille työntekijöille. Se oli hienoa huomata.” ■

Patrick Bollen (25), dredging operations

”KUINKA PITKÄLLE VASTUUMME ULOTTUU?”

”Minusta NINA-koulutus oli hyvä, koska se kannusti keskustelemaan. Käytännössä olen nähnyt tilanteita, joissa kaikki ei suju niin kuin pitäisi. Kaikki eivät suhtaudu asiaan samalla tavalla, sen olen saanut huomata usein, esimerkiksi henkilökohtaisten suojavarusteiden käytössä. Aluksi en huomauttanut asiasta työntekijöille, mutta asia vaivasi minua. Päivittäisissä turvallisuuskokouksissa käsitellään kaikenlaisia pieniä asioita, mikä on hyvä, sillä juuri ne asiat määrittävät työpäivien kulun. Tällaisessa kokouksessa on helpompi esittää oma kantansa turvallisuusasioista kuin kasvokkain työntekijän kanssa. Olen myös pohtinut siitä, kuinka pitkälle vastuuni ulottuu. Väli-Amerikassa työskentelimme alirakkoisjana eräessä hankkeessa. Toimeksiantajan edustaja

| Patrick Bollen

käveli paljain jalojin putkien päällä. Otin asian puheeksi esimieheni kanssa, joka ilmoitti asiasta toistuvasti hankkeen johdolle, mutta sillä ei ollut mitään vaikutusta. Mitä sellaisessa tilanteessa on tehtävä? Missä määrin olemme vastuussa toimeksiantajan tekemisistä?” ■

Gijs Heida (25), dredging operations

”TILANTEITA ON VAIKEA ARVIOIDA”

| Gijs Heida

”NINAN arvot kuulostavat hyvin loogisilta, mutta niihin on hyvä kiinnittää huomiota. Suurille työtehtäville on määritetty menettelytapa, yksinkertaisilta vaikuttaville tehtäville ei.

Siinä tapauksessa tehtävä on käytävä yhdessä läpi, tarkasteltava riskejä ja otettava vastuuta. Minusta alihankkijalle on helpompi huomauttaa jostakin asiasta kuin kokeneelle kollegalle. Vaikka olen huomannut, että keskustelua arvostetaan, olen harjoittelijana arka puuttumaan epäkohtiin. Tilanearvioiden laatiminen vaatii kokemusta. Onko jokin turvallista vai ei? Esimerkkinä mainittakoon aura, jota nostimme käyttäen tappia, joka ei ollut sopiva. Putoaako kuorma silloin vai ei? Minun on vaikea arvioida sitä. Voin korkeintaan esittää avoimen kysymyksen.” ■

| Syward van Wijnbergen

Syward van Wijnbergen (28), offshore energy operations

”KOULUTUKSESSA PAINOTETAAN TIEDOSTAMISTA”

”Aiempien kokemusteni mukaan turvallisuuskoulutuksissa selitetään ennen kaikkea sääntöjä ja osallistujien huomio herpaantuu äkkiä. NINA-koulutuksessa osallistujia pyydetään ottamaan kantaa esimerkkitalanteeseen ja keskustelemaan asiasta muiden osallistujien kanssa. Ei ole olemassa oikeaa tai väärää vastausta, tärkeintä on asioiden tiedostaminen. Tämä on aivan eri lähtökohta kuin perinteisissä koulutuksissa. Koulutuksen ansiosta osaan työmaalla selittää kolmansille osapuolille, vaikkapa asiakkaalle, mitä NINA tarkoittaa. Se, kuinka NINA

toimii käytännössä, riippuu mielestäni paljolti ympäristöstä. Offshore energy-osastolla säännöt ja menettelytavat ovat paljon sitovampia kuin dredging-osastolla ja näin ollen meillä on vähemmän turvallisuuteen liittyviä ongelmatilanteita. Työskentelin kuukauden öljynporauslautalla. Siellä kaikkeen tarvittiin lupa ja jokaiselle työtehtävälle oli määritetty menettelytapa. Toimeksiantaja asetti korkeat vaatimukset turvallisuudelle ja arvosti NINAa suuresti eli tämä toimi hyvin.” ■

Niels Gerlofs (25), offshore energy operations

”ON TOIMITTAVA TAKTISESTI”

”Koska kaikki organisaation työntekijät tuntevat NINAN arvot, niistä on helppo puhua. Mutta kuinka tällaisen keskustelun voi avata? Ja kuinka voi varmistaa, että vastaanottaja suhtautuu palautteeseen positiivisesti? Sitä ei käsitelty koulutuksessa ja minulle se on vaikeaa. Yritän asettaa sanani taktisesti ja esittää avoimia kysymyksiä. Jos en ole varma asiasta tai tilanne vaikuttaa vaaralliselta, käänny esimieheni puoleen. Esimerkiksi kerran telakoinnin aikana meidän täytyi laskea potkuri alas. Työn aikana näin, että

maksimaalinen nostovoima oli ylittymässä. Kun ilmoitin huomiostani työnjohtajalle, hän kysyi: ”Mitä sinä tekisit?” ”Tarkastaisin etukäteen, mikä on turvallinen nostovoima”, minä vastasin. Se ei tietysti sillä kertaa enää auttanut, mutta seuraavalla kerralla tarkastan asian etukäteen. Sillä kertaa pohdimme telakan työntekijöiden kanssa yhdessä, kuinka on parasta toimia, ja päädyimme jakamaan kuorman paremmin taljalle laskemalla kuormaa vähitellen ja valvomalla metrejä tarkasti.” ■

| Niels Gerlofs

| Tom de Silva

Tom de Silva (24), offshore energy operations

”OVEA EI PIDÄ LYÖDÄ KIINNI”

”NINAN arvot alkavat kaikki sanalla ’minä’. Se tarkoittaa, että aloite on jokaisella itsellään, esimerkiksi huomauttaa jostakin asiasta toiselle. Minusta se ei ole vaikeaa. Yritän huomauttaa asiasta kevyeen ja ystävälliseen sävyyn, sillä en halua paiskata ovea kiinni. Avoin ilmapiiri on tärkeää. Työskentely on paljon hankalampaa, jos ilmapiiri on sulkeutunut. Silloin huomio kiinnittyy epäolennaisiin asioihin ja kokonaisuus jää epäselväksi. Olen huomannut, että turvallisuus on eri asia paperilla kuin käytännössä. Kerran olin yksin

työmaalla, kun parin kuorma-auton lasti täytyi purkaa. Trukinkuljettaja oli paperilla pätevä, mutta käytännössä hän tiesi juuri ja juuri, missä trukin ohjauspyörä on. Mitä sellaisessa tilanteessa on tehtävä? Päätin sillä hetkellä, että meidän on keskeytettävä työt ja haettava joku apuun, sillä tilanne olisi muuten ollut vaarallinen.” ■

**HALUATKO JAKAA
KOKEMUKSIASI NINA AT
WORK -OHJELMASTA?
HIENOA!
NINA@boskalis.com**